

НЕНАД ГРУЈИЧИЋ

ЗВУЦИ СА ШТАФЕЛАЈА

ПУСТИЊСКИ ТРИОЛЕТИ

*Ой̑када сам с̑ њобом, ду̑ца ми крвари,
до̑шла си њус̑и̑ињом, њу̑гом не̑пре̑ледном,
ѡре̑јукле су̑ з̑рбе, ками̑љи самари,
о̑й̑када сам с̑ њобом, ду̑ца ми крвари,
не мо̑у њи би̑и̑и ма̑гаре о̑ледно,
све је одве̑ћ знано, с̑и̑ро̑щено и бедно,
о̑й̑када сам с̑ њобом, ду̑ца ми крвари,
до̑шла си њус̑и̑ињом, њу̑гом не̑пре̑ледном.*

*О̑й̑куд си ба̑ц мени, несре̑ћо, дос̑и̑ела,
кроз звездана вра̑и̑а, с̑ небеско̑а руба,
у бру̑ју з̑ласова црно̑а з̑ос̑и̑ела,
о̑й̑куд си ба̑ц мени, несре̑ћо, дос̑и̑ела,
а да не видесмо ни ѡра̑чак о̑и̑ела,
ве̑ћ фа̑и̑амор̑џану из њус̑и̑и̑њско̑ дуба,
о̑й̑куд си ба̑ц мени, несре̑ћо, дос̑и̑ела,
кроз звездана вра̑и̑а, с̑ небеско̑а руба.*

РОНДЕЛ ЗА МУЗУ

Ойей̄ твоје звери у њесми ме лове,
ојей̄ редом брс̄ишиц̄ зимзелене риме,
од њрвоџа дана муке Исусове,
с њобом само с̄ирац̄не осеке и њлиме.

Од њрвоџа дана њрењурац̄ ми снове,
од њочей̄ка с њобом дволичје инњиме,
ојей̄ твоје звери у њесми ме лове,
ојей̄ редом брс̄ишиц̄ зимзелене риме.

Црно-бели звуци у њуњњави њлове
кроз сечене вене, у лави миџрене,
с вењрова у море њадају с̄ињјене,
са олујом с̄ињжу ајкуле и кјове,
ојей̄ твоје звери у њесми ме лове.

РОНДО „LUCIDA INTERVALLA”

О, сеї̄ни дани, цвѣї̄ови са свода,
надахнућа сен сїї̄а блѣда луна,
сїї̄их се ої̄ивара као млада зора,
о, ѓласи звезда, о, небеса брујна,
изниче сунце ко њоѓача рујна,
о, сеї̄ни дани, цвѣї̄ови са свода,
надахнућа сен сїї̄а блѣда луна,
їејсаж се буди, и изворска вода,
суви лисї̄ови њої̄уї̄и њичјѓ чуна,
изнад крошчања млаї̄и јай̄о рода,
їреко њуї̄ељка ѓраби јеж из жбуна,
о, сеї̄ни дани, цвѣї̄ови са свода,
надахнућа сен сїї̄а блѣда луна.

КАНЦОНА СА ШТАФЕЛАЈА

Освану јуџро џурџурноџ сјаја,
зденаџ љубави моје.

Кићени часи земаљскоџ раја,
саме се џесме роје.

Библијска дуџа с реке се јавља,
најлејџа слика ума.

Небесо свеџлосџ очима сџравља,
расџе кривуља друма.

Иза живице чух виолину,
џризиве саврџенсџва.

Сиџа се дуџа бескрајем вину
у знаџима рождесџва.

Добро ми доџла и џџичја џраја,
оџевам весели џок.

Осмеси џвоји са џџафелаја,
на длану рибизле сок.

ПРОЛЕЋНА ТЕРЦИНА

Већ *и*еку дани, *и*воја *и*сма *с*и*и*жу,
а*и*рил је нову рас*и*аково *ц*алу,
ле*и*а се ју*и*ра из сивила дижу,

ево и зима на *и*роле*и*њем валу
рас*и*а*и*а све*и*лос*и* у *и*риродном следу
и *ц*ве*и* у косу *с*и*а*в*љ*а *и*и ко *ц*налу.

Ја *и*и се јав*љ*ам *и*о судбинском реду,
има у *и*оме ле*и*о*и*и*њ*е *с*и*а*ре:
*и*чели*њ*е*г* ле*и*а са *ц*ве*и*а ка меду.

А Орфеј нови из далеке бајке
*и*ева док *и*и*ц*е круже ли*и*и*ц*ама,
е*и*о, *и*ако ће ове слике рајске

завек да све*и*ле *и*војим зеницама.